

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA nr. 54
din 09.01.2008

Dosar nr: 155/2007

Petiția nr: 1715 din data de 28.02.2007

Petent: P C și alții

Obiect: Tratament diferențiat aplicat pensionarilor civili, proveniți din Industria de apărare comparativ cu pensionarii militari ai aceleiași industrii, referitor la cuantumul pensiilor.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. E A

P C și alții, având
corespondent poștal, dl. C P domiciliat în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Apărării, localitatea București, str. Izvor nr. 3-5, sector 5

I.3. Procedura de citare

Prin adresa nr.6615/25.06.2007, Colegiului Director al CNCD a citat petenții, prin reprezentant dl. P C în ziua de 05.07.2007, în vederea audierii părților.

Prin adresa nr. 6614/25.06.2007 Colegiului Director al CNCD a citat Ministerul Apărării în ziua de 05.07.2007, în vederea audierii părților.

Prin adresa nr. 6613/25.06.2007, Colegiului Director al CNCD a citat Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale în ziua de 05.07.2007, în vederea audierii părților.

Petenții au solicitat un nou termen de citare. Astfel în data de 25.10.2007 au fost citate părțile. La audieri au participat trei dintre petenți.

Procedura citării a fost legal îndeplinită.

În cadrul audierilor, petenții au subliniat că sunt discriminați încă de când a apărut legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Petenții, în calitate de pensionari civili, proveniți din Fabrica de construcții și reparații avioane, numită SC A SA susțin că sunt discriminați în raport cu pensionarii militari, din cadrul aceleiași industrii de apărare, deși, spun petenții, toți au aceeași pregătire profesională, doar plata pensiilor fiind discriminatorie.

ÎN conținutul petiției se subliniază următoarele aspecte:

1. -Industria de Apărare reprezintă un segment al Industriei Constructoare de Mașini, compus din colectivități de cercetare-proiectare și fabrici de producție pentru tehnica de luptă necesară înzestrării Armatei, adică: mașini de luptă terestre, aeriene, navale, piese de artilerie, rachete, armament, muniție, explozibil, aparatură radio-transmisiuni, RADAR etc.

2.- În institutele de cercetare și fabricile de producție -reparație tehnică militară, au muncit atât specialiști militari (cca. 30%) cât și specialiști civili (cca. 70%), de la înființările lor, până în anul 2000, când specialiștii militari au fost scoși din Industria de Apărare, ca urmare a restructurării Armatei. Decenii la rând au efectuat aceleași lucrări, muncitorii civili și militari, tehnicienii sau maiștrii civili și militari, ingineri ori economiștii civili și militari, conducătorii civili sau militari la aceleași nivele ierarhice. Subsemnații facem parte din fosta forță de muncă civilă ce a acționat în Industria de Apărare a țării.

3.-Specialiștii civili și specialiștii militari din Industria de Apărare au beneficiat de aceeași pregătire profesională, cvasiidentică în învățământul tehnic militar și în cel civil, întrucât programele de învățământ au fost cvasiidentice în școlile militare și civile: licee militare și civile, școli profesionale, școli de maiștri, institute de învățământ superior tehnic sau economic etc., militare și civile.

4.- Restricțiile la unele drepturi umane, au fost identice pentru ambele categorii de specialiști. Ne referim la:

-Interdicția de a călători în străinătate în interes personal

-Interdicția de a părăsi Industria de Apărare în interes personal

-Interdicția de a contacta și a dialoga cu cetățenii străini aflați în România

-Obligația de a te supune transferului în alte colectivități din I.A., invocându-se interesul general, potrivit interesului personal, familial.

-Dreptul abuziv al șefilor de a întrerupe timpul de odihnă al subalternilor, sau concediile de odihnă, invocându-se interesul general

-Dreptul abuziv al șefilor de a impune subalternilor muncă suplimentară neplătită (ore peste program sau a doua funcție temporar).

-Dreptul abuziv al șefilor de a sancționa subalternii, în afara temeiurilor cuprinse în regulamentele de ordine interioară.

Compararea activităților militare desfășurate de cele 2 categorii de specialiști din Industriei de Apărare, relevă și alte diferențe:

-avansările în grade militare s-au făcut automat, la termene fixe, în cazul a aproximativ 99% dintre specialiști militari, fără merite și eforturi suplimentare. În cazul specialiștilor civili, luptători în G.P., au fost avansați în grade, numai aprox. 10% pe baza unor merite militare mari, recunoscute de instructorii militari și numai după 2-3 concentrări în Unități Militare.

-efectul material al avansărilor în grade militare a fost nul pentru luptătorii G.P. Petenții subliniază că pentru specialiștii militari, efectul a fost creșterile importante de solde, apoi accesul la funcții superioare și alte creșteri de solde. Efortul ascensiunii unui specialist civil în cariera sa profesională, a fost foarte mare, comparativ cu efortul mic necesar unui specialist militar omolog.

Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale a depus un punct de vedere referitor la obiectul petiției, prin adresa subliniind următoarele :

- potrivit art. 5 alin 1 al Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, în sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii, persoanele care desfășoară activități pe baza de contract individual de muncă, dispoziție legală care se aplică categoriei de pensionari, semnatari ai memoriului- foști specialiști din cadrul SC A SA
- În privința specialiștilor militari din cadrul Industriei de Apărare, implicit SC A SA , sunt incidente dispozițiile Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.
- Potrivit art. 87 coroborat cu art. 88 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale „ *Decizia de pensionare emisă în condițiile art. 86 alin 1 poate fi contestată la instanța judecătorească competentă în a cărei rază teritorială se află domiciliul asiguratului, în termen de 45 de zile de la comunicare. Decizia casei teritoriale de pensii, necontestată în termen, este definitivă*”.
- Întrucât Legea nr. 19/2000 este lege organică, nu se poate deroga de prevederile acesteia. Astfel petentul nemulțumit de cuantumul sau modul de stabilire al pensiei de limită de vârstă, avea posibilitatea legală, prevăzută în mod expres de normele legale sus-menționate, să conteste la instanța competentă decizia de pensionare în termen de 45 de zile de la comunicare, termen de decădere din dreptul de a mai contesta ulterior decizia respectivă.

Ministerul Muncii, Familiei Egalității de Șanse a depus un punct de vedere la obiectul petiției, prin adresa nr.7231/11.07.2007, arătând următoarele:

Baza legală privind cele două categorii de pensionari este diferită. Pensionarii militari beneficiază de pensie în temeiul Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, iar pensionarii civili beneficiază de pensie în baza Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale. Din acest punct de vedere susținerile potrivit cărora pensionarii militari cu pregătire profesională identică cu cea a pensionarilor aparținând sistemului public de pensii sunt avantajați, nu au temei legal, deoarece nici unul din textele de lege nu conțin

dispoziții care să privilegieze unele categorii de cetățeni în defavoarea altora, dacă acestea se află în situații identice. Deosebirea esențială dintre categoriile de persoane militare și civili care au prestat activitatea în același loc de muncă beneficiind de aceeași pregătire profesională, este dată de statutul fiecărei categorii și nu de activitatea în sine desfășurată.

Ministerul Apărării prin adresa _____ și adresa _____, a depus puncte de vedere referitoare la obiectul petiției, subliniind următoarele aspecte:

I. Invocă excepția tardivității introducerii cererii.

Petenții au luat cunoștință sau trebuia să fi luat la cunoștință de conținutul actului normativ aplicabil în domeniul pensiilor militare de stat, respectiv Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, la data publicării acesteia în Monitorul Oficial, Partea I nr. 183 din 10 aprilie 2001.

II. Din interpretarea lato senso a textului actualului act normativ, rezultă că discriminarea poate fi eliminată numai în cadrul aceleiași categorii profesionale și nu dintre categorii profesionale diferite. În cazul de față suntem în prezența a două categorii de persoane, care au un statut socio-profesional diferit, a căror activitate este stabilită prin legi distincte, care nu se interferează sub aspectul atribuțiilor impuse fiecărui individ, motiv pentru care și drepturile corespunzătoare obligațiilor pe care le îndeplinesc sunt diferite și reglementate prin acte normative separate.

Diferențele în materie de drepturi de pensie, invocate de către petenți sunt rezultatul aplicării reglementărilor legale specifice fiecărei categorii de personal în parte, iar puterea legislativă în calitate de organ de legiferare nu poate fi subiect activ al discriminării, în sensul dispozițiilor O.G. nr. 137/2000.

Cadrelor militare le sunt aplicabile, în funcție de momentul pensionării, dispozițiile Decretului nr. 214/1977 privind pensiile militare de stat, (în prezent abrogat), sau ale Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în timp ce situația personalului angajat în industria de apărare, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, (în prezent abrogată) sau a Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

Diferențele introduse de legiuitor în privința drepturilor de pensie se bazează pe statutul special pe care îl au cadrele militare, potrivit actelor normative, statut care, în interesul apărării securității naționale, impune un sistem riguros de privațiuni și limitări ale exercițiului unor drepturi politice și civile.

Pentru a ne afla în prezența unei discriminări este necesar ca persoanele să se afle în situații comparabile, așa cum prevăd dispozițiile art. 1 alin.3 din Ordonanța Guvernului 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, (republicată).

III. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Direcotr reține faptul că, în cadrul audierilor din data de 25.10.2007, petenții au subliniat că sunt discriminați încă de când a apărut legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

În drept, Colegiul Director reține că potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificata de Romania prin Legea 30 din 18 mai 1994, publicată în “Monitorul Oficial” nr. 135 din 31 mai 1994, prevede in art 14 ca: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.

In acelasi sens, Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificat de Romania prin Legea nr. 103/2006 art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.”

Conform art 20 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată, „(1) Persoana care se considera discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.”

Colegiul Director, analizând petiția și documentele aflate la dosar, precum și legislația în vigoare, **admite** excepția invocată de Ministerul Apărării, referitoare la introducerea tardivă a petiției, deoarece acesta consideră că petiția nu se încadrează în termenul legal stipulat expres în lege. Astfel, textul de lege menționează termenul de 1 an, de la data săvârșirii faptei sau de la data la care se putea lua la cunoștință de săvârșirea ei, în care poate fi introdusă plângerea. Colegiul Director constată că faptele sesizate de petenți au avut loc în anul 2000, când a apărut Legea nr. 19/2000.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art.20 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 6 voturi pentru și 2 abțineri (Truinea Roxana Paula și Panfile Anamaria)**, ale membrilor prezenți

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția tardivității ridicată de Ministerul Apărării
2. prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.
3. Clasare dosar

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS FERENC CSABA – Membru

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

